

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

2222

A szingularitás

Az adott szálig: **A pedálcsapágó fémes kattánása**

1. A pedálcsapágó fémes kattánása

kis Ferenc

A rozsdás pedálok nem hatódtak meg a tinédzserkori ábrándoktól. Amint L656 szürke fémfara eltűnt a rácsos folyosó kanyarulatában, a kettes szektor dinamói ismét bekövetelték a magukét. Alinda lába még mindig bizonytalanul ácsorgott a hajtókaron, mintha az iménti kék optikai villanástól varázsütésre megállna az idő és a watttermelési kötelezettség.

A nagymama viszont pontosan tudta, mibe kerül a bambulás: tíz perc kiesés a hatékonysági mutatóból fél adag csökkentett kalóriatartalmú édes masszát jelentett a következő pihenőfázisban. Rácsapott a lány gumipapucsos bokájára, nem túl erősen, de pont annyira, hogy a csapágó újra kiadja azt a megszokott, száraz, nyikorgó hangot. A kolónia szellőzőrendszere langyos, műanyag szagú levegőt fújta a nyakukba, aminek semmi köze nem volt a régi idők igazi szeléhez.

Alinda sóhajtott egyet, és nekilendült. A tizennégy évesek meglepő kapacitással tudnak hülyeségeket kombinálni a pusztá tények köré. L656 nem azért igazította meg a tengelyt, mert megesett a szíve a kislányon, hanem mert a karbantartási protokoll előírta a mechanikai akadályok megszüntetését a folyamatos áramtermelés biztosítására. Ha a robotnak lett volna véleménye Alindáról, az valószínűleg egy hatvan wattos állandó hőforrásként szerepelt volna a rendszerlogban.

- Tekerd, Alinda, mert lekapcsolják a fejed felett a panelt, aztán sötétben mesélhetek neked a balatoni nyarakról - mormolta az idős asszony, miközben az ő pedálja monoton ütemben kattant minden egyes fordultnál. A csontjai recsegték, mint a kiszáradt faágak, de a rutin átsegítette a második munkaszakasz nehezén.

A lány tekintete még a szürke falat pásztázta, ahol a robot nyomai már teljesen feloldódtak az elhasznált levegő remegésében. Az illúziók jól jönnek, ha az ember napi nyolc órát tapos a semmiért, de a lendkerék nem éri be romantikával. Amíg a lánc szaladt, volt ennivaló, és amíg volt ennivaló, volt értelme megvárni a harmadik szakaszt, amikor végre le lehetett feküdni a keskeny fémkarcolatra.